

ANTON VAN ZANTBEEK

Op een glibberig pad

Sinds de mislukte poging van minister van Financiën Vincent Van Peteghem (cd&v) om tot een grondige fiscale hervorming te komen is het duidelijk dat de regering-De Croo voor de rest van de rit fiscaal op apegapen ligt. Dat is jammer. Zo komt van de beloofde taxshift niets in huis. Er komt ook geen vereenvoudiging van de fiscaliteit. Die fiscaliteit is intussen een vrijwel ondoordringbaar labyrint geworden. Enkel een goed bijgeschoolde professional vindt er zijn weg nog in. En het blijft door de lobbyfiscaliteit crescendo gaan. Velen hebben boter op het hoofd: zowel de vakbonden, de werkgeversorganisaties als de sociale secretariaten, de non-profitsector en economische sectoren als de bouw, de banken en de verzekeraars. Ze lobbyen allemaal voor deze of gene fiscale maatregel. Maar het is uiteraard de politiek die zich ertoe leent. Daardoor telt de Vlaamse aangifte voor de inkomstenbelasting intussen 843 verschillende codes.

Van die ongelofelijke complexiteit ligt de minister niet wakker. Hij deed er met de regelmaat van een klok zelfs nog een schepje bovenop. Zo hebben we onlangs een nieuw voordeelregime voor zijn beruchte staatsbon gekregen. Ook wil hij verder sleutelen aan de nu al onbegrijpelijke kaaimantaks. Door de complexiteit ervan komen fiscale controles in tijdnood. Als oplossing vereenvoudigde de minister de fiscaliteit niet, hij verlengde de aanslag- en onderzoekstermijn tot tien jaar. Tegelijk verkortte hij de aangiftetermijn voor belastingplichtigen.

Gelukkig is er nog de rechterlijke macht. Die controleert of de politiek niet uit de bocht gaat. Uiteraard mogen belastingen worden geheven. Dat is ook normaal in onze sociale welvaartsstaat. Maar dat moet zorgvuldig gebeuren, met respect voor de grondregels, zoals het verbod op discriminatie. Dat belastingplichtigen verschillend behandeld worden, is niettemin mogelijk. Een redelijke verantwoording ontbreekt vaak. Het Belgisch Grondwettelijk Hof buigt zich daar geregeld over. Dat hof velde op 21 september nog een belangrijk arrest. Het oordeelde terecht dat er geen redelijk verantwoording was voor het feit dat de ene belastingplichtigen wel en de andere geen verliezen en kosten mochten aftrekken van een meerwaarde op aandelen.

Als die rechtspraak wordt doorgetrokken, zouden meerdere andere fiscale regimes kunnen sneuvelen. Is het bijvoorbeeld redelijk te verantwoord dat bij de bepaling van een belastbare meerwaarde op onroerend goed, de ene keer wel renovatiekosten in rekening mogen worden gebracht en de andere keer niet? Is het redelijk te verantwoorden dat de intresten van de ene staatsbon tegen 15 procent worden belast en die van de andere tegen 30 procent? Waarom worden intresten en dividenden bruto en andere inkomsten netto belast? Of nog: wat is de redelijke verantwoording voor het feit dat de meerwaarde op aandelen voor een vennootschap belast wordt, terwijl een minderwaarde niet aftrekbaar is?

Een vereenvoudiging van de fiscaliteit heeft alleen maar winnaars. Zelfs de fiscale opbrengsten kunnen er wel bij varen.

Met het opeenstapelen van fiscale koterijen begeeft de politiek zich op een grondwettelijk glibberig pad. Vaak worden om louter budgettaire redenen niet redelijk verantwoorde verschillen ingevoerd. Een ambitieuze vereenvoudiging van de fiscaliteit vermijdt dat. Zo'n vereenvoudiging heeft alleen maar winnaars. Zelfs de fiscale opbrengsten kunnen er wel bij varen.

Het toeval wil dat er al een mooie blauwdruk voor een fiscale hervorming op tafel ligt. Door politiek gekrakeel is die jammer genoeg weer in de een of andere lade gestopt. De regering maakte duidelijk dat er deze legislatuur geen fiscale hervorming meer komt. We moeten dus hopen op de volgende regering. "Hoop doet leven", zong Will Tura. Ik zing mee. **1**

DE AUTEUR IS ADVOCaat BIJ RIVUS
EN GASTDOCENT AAN DE FISCALE HOGESCHOOL